

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirliigi24.net
mucadelebirliigi@gmail.com
t.me/mucadelebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazeteSon
mucadelebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 Şubat 2026 S.98

Mavi Tulumlu Hürriyet Yaklaşıyor

2

İşçi sınıfının eridiği, küçüldüğü, yok olma eğiliminde olduğu doğrultusunda onca şey yazılıp çizildi. Gerçekliğin tek yanlı ele alınışının en kaba haliydi tüm bunlar. "Bilimsel" sosa bulanmış koyu propagandaydı. "Elveda proletarya" safsataları dolanıp durdu ortalıkta. Proletaryaya veda edenler çoktan tarihten silinip gitti. Proletarya ise sürekli büyüyor, güçleniyor.

Devamı 2. sayfada...

2

ABD'nin "İhaneti" Ve Sosyal
Şovenistlerin Sefaleti

4

Büyük Felaketin 3.Yılı

8

Depolar Ayakta

9

Fırtınanın Ortasında -1

12

Limanlar Kan Değil,
Ter Yerleridir

Mavi Tulumlu Hürriyet Yaklaşıyor

Manşet

Sermaye karşısında gittikçe yeni alanlara yayılan işçi sınıfı eylemleri var karşımızda. Yeni mücadele alanlarına genişleyen bir hareket var. Biriken, üst üste binen çelişkiler patlıyor. Yoksulluğun, açlığın, tarifi mümkün olmayan bir yokluğun örselediği, ölüme sürüklediği emekçi yığınların hareketi güçleniyor.

Birbirinden ayrı, çoğu zaman yalıtık, irili ufaklı grevlerin, direnişlerin, iş bırakmaların, işgaller ve çatışmaların böylesine yaygın oluşu, işçi sınıfını ve emekçileri harekete geçmeye zorlayan temel etmenin güçlü varlığını ortaya koyuyor. Kapitalist üretim ilişkileri, onun bu ülkede biçimlendirdiği düzendir temel etmen. Her tür iradede bağımsız, gücü her tür engeli aşan, bir orkestra şefi gibi çok değişik bölgelerde işçileri eş zamanlı olarak harekete geçmeye zorlayan budur.

Sadece şu dönemlerdeki eylemler bile işçi ve emekçi yığınlar arasında ne denli büyük bir basınç biriktiğinin, toplumsal patlamanın mayalandığının göstergesidir. Sağlık emekçilerinin “genel grevi”, metal ve enerji sektöründe yaşanan grevler, tüm ülkeye dalga dalga yayılan “motokurye” eylemi, “milli güvenlik” bahanesiyle yasaklanan grevler, buna rağmen devam eden direnişler ve fiili grevler, tekstil işçilerinin pek çok farklı bölgede süreklilik sergileyen eylemleri, değişik bölümlerde çalışan belediye işçilerinin eylemleri, mağaza çalışanı işçilerin grev girişimleri, lojistik ve taşımacılık işçilerinin direnişleri, inşaat işçilerinin hiç durmayan eylemleri, işten atmalara karşı gittikçe güçlenen eylemler, özel okul eğitim işçilerinin (öğretmenler) ısrarlı ve inatçı eylemleri...

Bir süreklilik halinde yayılan işçi eylemleri söz konusu. Dipten gelen dalga yüzeye vuruyor!

Dahası, “öncüyü” beklemeyen bir hareket var. Devrimci işçiler harekete yetişmekte zorlanıyor. Sınıf yalnızca ücret sorunu için değil, daha ileri bir yaşam, sömürsüz bir dünya için kavgaya atılıyor. Bu, Türkiye ve Kürdistan’ın nasıl köklü bir değişimin eşiğinde olduğunun açık göstergesidir. Yüzeye vurmakta olan dip dalgası, sağlam dayanaklardan doğuyor. Güçlüdür. Toplumsal devrimi besleyen derecikler toplumun tüm yüzeyine yayılıyor.

Tarihsel deneyim defalarca kanıtlamıştır ki toplumsal kurtuluş, işçi sınıfının parçalı direnişlerin birleşik ve örgütlü bir sınıf hareketine dönüşmesiyle mümkündür. Bizzat sınıfın içinde kök salan, boy atan militan mücadele hattı, parçalı ve yaygın direniş dereciklerini birleştirme yolunda önemli ilerlemeler gösterdi.

Nefes aldırılmaz faşist baskıların asıl sebebi, işçi ve emekçilerin güçlenen hareketidir, toplumsal devrimin güçlenmesidir. Faşist sermaye düzeni değil yarınından, bugününden bile emin değil artık! Daha çok yolumuz var. Ama yönelim doğrudur, atılan adımlar güçlüdür. Arkası mutlaka gelecektir.

Mavi tulumunu giymiş hürriyet ufukta belirdi çoktan. Dinci faşist iktidarın kopkoyu baskı cenderesi parçalanacak, emekçi halklar kazanacak!

ABD’nin “İhaneti” Ve Sosyal Şovenistlerin Sefaleti

Editör

Ezen ulusun sosyal şovenistlerinin kendi burjuvalarının safında nasıl yer aldıklarını; haliyle dolaylı da olsa ABD’nin planlarına hizmet ettiklerini görmüş olduk. Ezilen ulusun burjuva milliyetçileri ise, tam karşı taraftan kitabın ortasına doğru yol alarak bu sosyal şovenlerle buluştular.

ABD “Kürtlere” yani Kürt halkına ihanet mi etti? Bir bakıma evet, tam da bunu yaptı. Genel kanı da bu yönde. ABD’nin “Kürtlere bir devlet kurduracağı; bunun için Suriye’yi, Türkiye’yi ve hatta, gücü yeterse İran’ı parçalayacağı; Irak’ı ise zaten parçalamaya başladığı” düşüncesi, sosyal şoven çevreler tarafından yıllardır yayılıyor.

“Bir bakıma ihanet etti” dedik, çünkü gerçekte ABD, Kürt halkına ihanet etmedi; sadece kendi yıllara dayalı planını uyguladı. Hepsini bu ABD planını uygulamak için “aldatma, arkadan vurma, güveni kötüye kullanma” anlamında “Kürtlere ihanet etti”. Ama, ABD hiçbir dönemde Kürt halkıyla aynı safta yer almadı, Kürt halkının özgürlük savaşıyla yan yana olmadı. Tam tersine, birazdan ortaya koyacağımız gibi, her zaman Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği devrimci savaşın karşısında oldu.

Bunun tersini iddia etmek, Türkiye halklarına ABD’nin -ve diğer emperyalistlerin- “Kürtleri destekleyerek onlara bir Kürt devleti kurdurmak istedikleri”ni ileri sürmek, başta TKP gibi sosyal şoven parti ve örgütlerin işi oldu.

Rojava’daki son gelişmeler, bu sosyal şovenlerin iddia ve tezlerinin külliyen yalan, hezeyan ve aldatmadan ibaret olduğunu ortaya koydu. Onlar bu yalan ve aldatmaya, gerçeği bile bile, neden başvurdular? Şu basit nedenden dolayı: Kürdistan ve Kürt ulusal sorunu gibi Türkiye burjuvazisi için can alıcı, hayati bir sorunda Türk burjuvazisinin yani ezen ulusun egemen sınıfının yanında yer almak; bu saflaşmanın gereği olarak Türkiye işçi ve emekçi sınıflarını şoven düşünceyle zehirlemek için.

Bu, bilmeden, bir gaflete düşülerek yapılan bir hata değil. Bu son derece bilinçli, “kendi vatanını böldürmeme” şoven duygu ve bilinçle işlenmiş bir “hata”dır.

Neden bunun gaflete düşülerek yapılmış bir “hata” değil, bilinçlice izlenmiş bir politika olduğunu ileri sürüyoruz? Şundan dolayı: Birincisi, 1984’ten itibaren gerilla savaşına dönüşen, 1991-92 yıllarında şiddetli ayaklanmalar biçimini alan Kürt ulusunun özgürlük hakkı için savaşın bastırılmasında, başta ABD ve Almanya olmak üzere emperyalist devletler bütün güçleriyle Türkiye’nin yanında yer aldılar.

İkincisi, başında TKP'nin olduğu bütün bu sosyal şoven tayfa, Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği savaşı bastırmak amacıyla PKK lideri Öcalan'ı İsrail-ABD adına MOS-SAD-CIA'nın tutsak düşürdüğünü biliyor. Ama, "ABD Kürtlere devlet kurduracak" derken, son derece bilinçli biçimde, bundan tek kelimeyle olsun söz etmiyorlar.

Üçüncüsü, **ABD'nin "Kürtlere devlet kurdurmak istemediği"ni, aksine ulusal kurtuluş hareketini Türkiye ile birlikte bastırmak istediğini** ortaya koyan bütün ABD açıklamalarını, kendi sosyal şoven yüzleri açığa çıkacak diye gözardı ettiler, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinden son derece bilinçli biçimde gizlediler. İşte o açıklamalardan bir örnek:

"Türkiye'yi PKK devleti kurma niyetinde olmadığımız konusunda ikna edememekte en büyük güçlük."

Bu sözler Trump'ın 1. başkanlık döneminin Ankara ve Bağdat Büyükelçisi James Jeffrey'e ait. Ama devamı var bu sözlerin ve çok daha önemli. Şöyle:

"ABD'nin, PKK'ya bir terör örgütü olarak muamele etmesinin çok uzun bir geçmişi, bir tarihi var. Türkiye Cumhuriyeti'nin PKK ile mücadelesine, ABD'nin büyük bir bölümü gizli olarak sınıflandırılmış, çok ciddi ve kapsamlı bir desteği söz konusu. Bu mücadelede ABD, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarafındadır, bunda şüphe yok."

Evet, bizim de şüphemiz yok. Ama sosyal şoven yani komünist/ sosyalist görünüp de gerçekte kendi burjuva sınıflarının yanında yer alan parti ve gruplar şüphe bile edilmeyecek, her adımda doğruluğu kanıtlanmış bu somut olguyu kendi yalan ve aldatmacaları için Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarından gizlediler.

Leninist Parti ise her adımda ABD'nin Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için verdiği savaşın karşısında, Türkiye'nin yanında olduğunu vurgulamış, **Rojava'daki ABD politikasının bir aldatmacadan ibaret** olduğunu, ilk fırsatta Rojava devrimini boğmaya çalışacağını döne döne, bıkmadan usanmadan vurgulamıştı.

Şimdi, Rojava'da geline nokta, bu sosyal şovenler, ABD'nin "Kürtlere devlet kurdurmak" niyetinde olmadığı konusunda "ikna" oldular mı? Şimdi Rojava için döktükleri timsah gözyaşları onları kurtaracak mı? Rojava'da ne oldu? Hani ABD "Kürtlere devlet kurduracak"tı? "Kürtlere devlet kurdurmak" bir yana, Kürt halkını kafa keserek katleden ve ileride de katletmek isteyecek dinci faşist çetelere ve Türkiye'ye yol verdi. Şimdi orada Kürt halkı katlediliyor ve güçlü bir silahlı ayaklanmayla karşı koyulmaz ise bu süreç derinleşerek devam edecek. Türk devletinin karakter yapısını biraz tanıyan bundan şüphe duymaz.

Bir kez daha sormakta sakınca yok: Rojava'da ne oldu? Rojava'da bulunmuş, bu konuda çalışma yapmış bir Fransız yazarın sözleriyle yanıtlayalım soruyu. Rojava'da ABD Kürtlere ağır ihanet etti diyen yazar, şöyle devam ediyor: **"Türk devletine ve Suriye Geçiş Hükümeti'ne (yani çetelere bn.) (Kürtlere) yönelik saldırılar için onay verdi."**

Peki bütün bu gerçekler ortaya çıktıktan sonra "ABD Kürtlere devlet kurduracak" diyerek Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarını Kürt halkına karşı kışkırtmaya çalışan sosyal şovenlerin yüzü kızarır mı; bir özür, bir pişmanlık beyan ederler mi? Heyhat! Pişkinlik, arsızlık, utanmazlık diz boyu bunlarda.

Şimdi, ezen ulusun sosyal şovenistleri ile ezilen ulusun burjuva milliyetçilerinin nasıl da ruh ikizi olduklarını göstermenin sırası. Ezen ulusun sosyal şovenistlerinin kendi burjuvalarının safında nasıl yer aldıklarını; haliyle dolaylı da olsa ABD'nin planlarına hizmet ettiklerini görmüş olduk. Ezilen ulusun burjuva milliyetçileri ise, tam karşı taraftan kitabın ortasına doğru yol alarak bu sosyal şovenlerle buluştular.

Bu ikinciler ABD, siyonist İsrail, Fransa, İngiltere gibi devletlerin "Kürtlere bir devlet" kurdurmak istediklerini, Kürt halkı devletini kuracaksa bu emperyalist-siyonist karma sayesinde kuracağını, özellikle son

aylarda yoğun biçimde propaganda etmeye; bu yalan ve aldatmacayı Kürt halkının kafasına boca etmeye hız verdiler. Gördük. Örneğin **Halep'in düşürülmesi, çeteler ile siyonist İsrail anlaşmasını ortaya koyan 4-5 Ocak Paris görüşmelerinde kararlaştırıldı.** Bu gerçek olgu, siyonist İsrail'den medet umanlar tarafından da kabul edildi. Eğer ortada ağır bir "ihanet" varsa bu ihanet siyonist İsrail ile HTŞ denen dinci faşist çeteler arasındaki Paris görüşmelerinde ve ABD ile Türkiye'nin gözetiminde son şeklini aldı.

Böylece okur, Türkiye'nin sosyal şoven parti ve örgütleriyle Kürt burjuva milliyetçilerinin karşı yönlerden hareket ederek, kitabın ortasında nasıl buluştuklarını görmüş oluyor.

Bu, başını TKP'nin çektiği, "ABD, Türkiye'yi parçalayarak Kürtlere devlet kurduracak" diyen sosyal şoven parti ve örgütlerin sefaletidir; politik iflaslarıdır.

Öte yandan, 6 Ocak'ta Halep'teki Kürt mahalleriyle başlayan ve ardından tüm özerk bölgeyi hedef alan Türk devleti destekli işgal saldırılarının arkasındaki ABD ve siyonist İsrail'i "kurtarıcı" olarak çağırmak ezilen ulusun burjuva milliyetçilerinin Kürdistan işçi sınıfı ve emekçilerini tam bir aldatma girişiminden başka bir şey değil.

Her iki politik akım, tarih önünde mahkum olmaya yazgılıdır.

Büyük Felaketin 3.Yılı

Fotoğraf: Kazım Kızıl

*Antakya acemi
çocuklarınız sizinle biz
ama buradayız ve
müebbetiz sana*

*senin duvarların
üstünde öğrendi yazı
yazmayı parmaklarımız*

*sözcükler ayakta
tarih açsın gözünü
bizim çadır kuşağına
MA RIHNA NIHNA HON*

Fotoğraf: Kazım Kızıl

Hemen ardından, Adalet Peşinde Aileler adına yapılan konuşmada ise hukuksal işleyişin olmadığına vurgu yapıldı, sorumlular yargılanana kadar mücadeleyi sürdüreceklerine, acıların ortak olduğuna ve her alanda örgütlenmek gerektiğine değinildi.

Anmanın ardından 4.17'ye kadar olan zaman diliminde insanlar sokakları terk etmedi. Antakya'nın her sokağında çeşitli anma ve etkinlikler gerçekleştirildi. Uğur Mumcu'da yakılan ağıtlar, söylenen türküler, isyanın öfkenin sembolü oldu.

Saat 00.00'de depremde yitirdiğimiz İHD kurucularından olan Hatice Can ve Mithat Can için bir anma programı gerçekleştirildi. Depremden önce yaşadıkları Rana Apartmanı önünde anma yapılmak istense de, bütün bölgenin şantiye alanı olmasından kaynaklı anma Saray Caddesi'nde gerçekleştirildi. Yas tutmanın dahi mücadele gerektirdiği şehirde, sevenleri ve dostları Hatice Can ile Mithat Can'ı unutmayacaklarını dile getirdiler.

Gece saat 01.30'da KESK Koordinasyonu'nun önünde toplanan 6 Şubat Platformu, meşalelerle Uğur Mumcu'ya doğru yürüyüşe geçti. Alanda kurulan platformda çeşitli kurumlar söz aldı. Saatler yıkımın olduğu, hayatın durduğu 4.17'ye gelindiğinde, bütün gün boyunca sokakları terk etmeyen ve acılarını, öfkelerini sloganlarla haykıran halk, saat 4.17'de kısa bir süreliğine kaybedilen canlar adına saygı duruşuna geçti.

Anma programı saygı duruşuyla sonlandı.

SAMANDAĞ | Tomruk Suyu'nda 4-5 Şubat'ta Karaçay Koordinasyonu'nun düzenlediği bir salon etkinliği yapıldı. Bu salon etkinliğinde belgesel gösterimi ve söyleşi yapıldı. Geri Döneceğiz Platformu'nun "Antakya ve Sen" şiiiriyle destek sunduğu etkinlikte, depremde nasıl bir yıkımla karşı karşıya kalındığı ve 3 yıl geçmesine rağmen iyileştirme anlamında herhangi bir çalışmanın olmadığı üzerine konuşmalar yapıldı.

6 Şubat günü saat 14.00'da Samandağ 6 Şubat Koordinasyonunun çağrısıyla Samandağ'da bir yürüyüş ve anma programı gerçekleştirildi.

PTT önünde toplanan halk, sloganlarla ajitasyonlarla pazar alanına doğru yürüyüşe geçti. Pazar alanına gelindiğinde saygı duruşuyla başlayan programda konuşmalar yapıldı.

Samandağ ve Antakya'da gerçekleştirilen anmalarda, depremde ölümsüzleşen Antakya Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Onur Kopran adına "Onur Kopran Kavgamızda Yaşıyor" pankartları açıldı.

ANTAKYA | 6 Şubat Depreminin 3. yılı çeşitli etkinlikler ve yürüyüşlerle yapıldı. Mücadele Birliği Platformu'nda içinde olduğu 6 Şubat Platformu'nun çağrısıyla 5 Şubat 17.00'de Necmi Asfuroğlu Lisesi önünde toplandı.

"Unutmak Affetmek Yok", "Kayıplarımız İçin Adalet İstiyoruz" pankartıyla başlayan yürüyüşte 3 yıl geçmesine rağmen hiçbir şeyin değişmediği, sorunların giderek arttığı anlatıldı. Devletin bu üç yıl boyunca depremin yaralarını hiçbir şekilde sarmadığı, gerçeği ters yüz ederek binaların önüne brandalar çekerek, sadece algı yaratma adına çektiği videolarla Türkiye emekçi halklarına olmayan bir durumu anlatmaya devam ettiği vurgulandı.

Basın açıklamasının yapılacağı Saray Caddesi'ne gelindiğinde 6 Şubat Platformu adına yapılan açıklamada, 3 yıldır Antakya'da insanların yaşadığı bitmek bilmeyen yol, elektrik, ulaşım, su sorunlarına değinildi. Bu büyük yıkımdan sorumlu müteahhitlerin, devletin şu ya da bu kurumunda çalışan insanların hiçbir şekilde yargılanmadığı anlatıldı.

Bu Toprağa İki Şey Yazıldı; Onur ve Kavga

Mücadele Birliği Platformu Antakya Temsilcisi, yoldaşımız Onur Koprak, 6 Şubat depremiyle ölümsüzleşmesinin 3. yılında Antakya'da mezarı başında yoldaşları ve mücadele dostları tarafından anıldı.

8 Şubat günü saat 14.00'da "Yaşamını devrime adanmış ve yeni insan kavgasını veren Onur Yoldaş insanlara dokuNmaya ve izler bırakmaya devam ediyor... ve bizler de onun kendini adadığı mücadeleyi sürdürmeye, bize bıraktığı mücadele bayrağını dalgalandırmaya devam edeceğiz. Onur'a sözümüz devrim olacak!" denilerek başlayan anmada Onur yoldaş şahsında mücadelede kaybedilen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Bir yoldaşı mezarı başında yaptığı açılış konuşmasını "Ben Onur

Koprak diyeyim; siz kavga, komünist, yoldaş, dostluk, vefa, incelik, şiir, aşk, boyun eğmezlik, devrim; tek cümleyle insanı yeni insan yapan tüm değerleri anlayın... Dikkat Onur Yoldaş'ın düşleri geliyor. Geceyi yırtarak gelen o devrimci düşlere bin selam! Düşlerine düşlerinden kopup gelen sözlerine tüm yüreğimizle asılıyoruz... Devrimci düşün, devrim düşünün sahibine bizde devrim sözü verilir... Zafere kadar daima!" cümleleri ile bitirdi.

Ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına yapılan konuşmada "Eli kanlı kapitalizm, yoldaşımız Onur'u da hayattan kopardı. Onur yoldaş öyle bir kazınmış ki bu kentin karış karış her sokağına şimdi hala insanların 'Geri Döneceğiz' diyerek yaşatmaya umdu yeşertmeye çalıştığı bu şehrin her köşesinde Onur'un mücadelesi çıkıyor karşımıza" dedi.

Anma sırasında Onur yoldaş için yazılmış olan "Oradaydın" adlı şiir okundu. Şarkılar ve türkülerle devam eden anmada ard arda "Onur'a Sözümüz Devrim Olacak", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Onur Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Devrimci Öğrenciler Onur'u Unutmadı

Devrimci Öğrenci Birliği sosyal medya hesapları üzerinden açıklama yayınlarak 3 yıl önce, Antakya'da 6 Şubat depremlerinde enkaz altında

kalarak ölümsüzleşen Mücadele Birliği Platformu Antakya Temsilcisi Onur Koprak'ı andı.

Açıklamada "Denizlerin mücadele mirasını Antakya'nın her bir köşesinde yükseltmiş, yaşamını devrime ve komünizme adanmış yoldaşımız; şimdi kavgamızda kendini var etmeye devam ediyor.

Onur'u ve on binlerce insanı enkaz altında bırakarak katleden, ölüme terk eden kapitalizm; devrim yolunda Onur olan, yeni insan olan devrimciler tarafından tarihin çöplüğüne gönderilecek!

Onur'a Sözümüz Devrim Olacak!
Ve onlar geldiler... Onlar!..

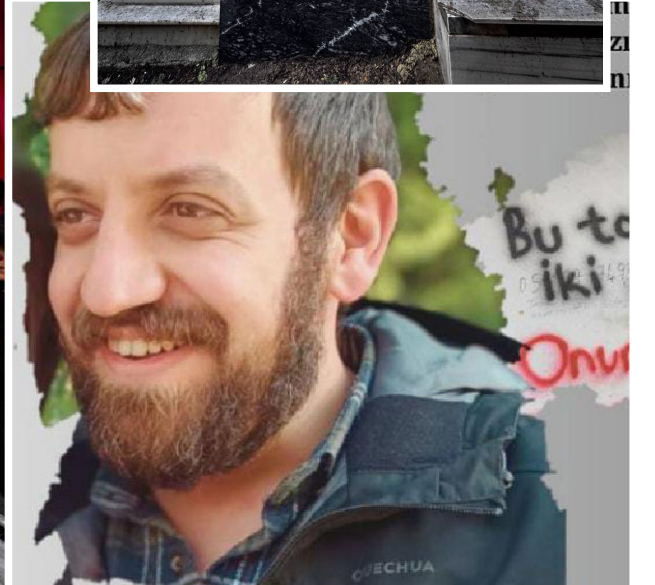
Her şeyi bir zamanın içinde boğmak isteyen barbarlar!..

Hep öldürmek için yüzlere bakan barbarlar!..

Bu sefer şehri moloz yığınlarıyla öldürmek için geldiler...

En iyilerimiz en önde, senin sesinde savundu şehri...

'Ma Rihna Nihna Hon!' dediklerinde yumruğun havadaydı..." dendi.

ESP'li 78 Kişi Tutuklandı

Ezilenlerin Sosyalist Partisi'ne dönük 3 Şubat Salı günü yapılan operasyonda gözaltına alınan ve aralarında ESP Eş Genel Başkanı Murat Çepni'nin, ETHA ve BEKSAV emekçilerinin de bulunduğu 110 devrimciden 78'i tutuklanırken 32 kişi adli kontrol şartı ile serbest bırakıldı.

İki gün süren savcılık ve mahkeme süreçlerinde Çağlayan Adliyesi önünde yapılan açıklamalarla gözaltılar ve tutuklamalar protesto edildi.

ESP, Çağlayan Adliyesi önünde yaptığı açıklamada, "Bütün komplo-ları boşa çıkaracağız. Faşizm yenilecek. Biz kazanacağız" derken, **DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlı**, işçi sınıfının, kadınların, gençlerin sesi ve Kürt ulusunun taleplerinin kendi talepleri olduğunu vurgulayarak, "Bu yolda yürüyeceğiz ve mutlaka kazanacağız" dedi. **Devrimci Parti MYK üyesi Mediha Yüksel**, "Bu saldırıya karşı daha

güçlü yan yana omuz omuza durmak zorundayız. ESP'li dostlarla beraber mücadeleye devam edeceğiz" dedi.

Yapı Yol İş Sendikası Örgütlenme Sorumlusu Ergül Çiçekler, "Bugün işçi sınıfı adına, yükselen mücadeleye adına gözaltında, baskı ve işkence gören devrimcileri en başta da LİMTER İş Sendikası yöneticilerini ve üyelerini selamlıyorum" diye konuştu.

Akşamüzeri gazeteciler de tutuklanan meslektaşları ETHA editörleri Nadiye Gürbüz ve Pınar Gayip ile muhabirler Elif Bayburt, Müslüm Koyun ve Züleyha Müldür için İstanbul Adliyesi önünde eylem yaptı.

DİSK Basın İş, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Dicle Fırat Gazeteciler Derneği, Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği, Haber-Sen yaptıkları ortak açıklamada "Gazetecilik suç değildir. Özgür basın, demokratik bir toplumun

temel koşuludur ve asla susturulamaz" dedi.

Basın açıklamasını MKGD üyesi Saliha Aras okudu ve "Haber toplama, yayma ve kamuoyunu bilgilendirme faaliyetleri, demokratik toplum düzeninin vazgeçilmez unsurlarındandır ve bu faaliyetlerin cezai soruşturma konusu yapılması hukuka aykırıdır" dedi.

Aras, basına yönelik bu saldırıların yalnızca gazetecilerin çalışma ve ifade özgürlüğünü değil, toplumun doğru ve güvenilir bilgiye erişim hakkını da ihlal ettiğini söyledi. Aras gazeteciliğin suç olmadığını vurgulayarak derhal gazetecilerin serbest bırakılması gerektiğini söyledi.

Gazeteciler, "Yetkili makamları, ulusal ve uluslararası yükümlülükler doğrultusunda hareket etmeye, gazetecilerin derhal serbest bırakılmasını sağlamaya ve basın özgürlüğüne yönelik müdahalelere son vermeye çağırıyoruz. Gazeteci dostlarımızı ve doğru haber alma hakkına sahip çıkan halkımızı dayanışmaya çağırıyoruz. Gazetecilik suç değildir. Özgür basın, demokratik bir toplumun temel koşuludur ve asla susturulamaz" diyerek çağrı yaptı.

Gazeteciler açıklamanın ardından Mecidiyeköy Metrobüs İstasyonu'nda Atılım Gazetesi'nin son sayısının dağıtımını yaparak meslektaşları ile dayanışma içinde olduklarını bir kez daha vurguladılar.

ESP Yalnız Değildir

Devrimci ve siyasi kurumlar, 4 Şubat Çarşamba günü, Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) üyelerine yönelik gözaltı operasyonlarına ilişkin yazılı bir açıklama yaparak devrimci mücadelenin engelleyemeyeceğini vurguladı.

Alinteri, Devrimci Parti, BDSP, Kaldıraç, Komün, Halkevleri, Mücadele Birliği Platformu, P.Devrimci Duruş, SMF, DKDER, Partizan, KÖZ, ODAK, Partizan, YDİ Çağrı tarafından yapılan açıklamada kapitalist sömürü düzeninin sadık temsilcisi iktidarın, kendi burjuva norm ve yasalarını da ayaklar altına alarak tam bir pervasızlıkla halka savaş açmış durumda olduğu belirtildi.

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere uluslararası sermayenin stratejik yönelimi ve çıkarları doğrultusunda pozisyon alan iktidarın işçi sınıfına, emekçilere, kadınlara, LGBTİ+'lara; gençlere, Kürtlere, Alevilere, gazete-

cilere, aydınlara yani siyasi iktidara itiraz eden, sorgulayan, eleştiren tüm toplumsal dinamiklere topyekün saldırarak sermaye için dikensiz gül bahçesi yaratmayı hedeflediği ifade edildi.

Bu topyekün saldırıların birinci hedefini devrimci, sosyalist ve yurtsever güçler oluşturduğu vurgulanan açıklamada "Bu bağlamda devrimci ve sosyalist güçler sistematik olarak sermaye düzeninin gözaltı ve tutuklama terörüne maruz kalmaktadır. Bu saldırılara uğrayan sosyalist güçlerin başında ESP gelmektedir. Sürekli olarak düzmece iddialarla saldırıların hedefi olan ESP, bugün yeni bir saldırı dalgasıyla daha karşılaştı" denildi.

Yine itirafçı beyanları ve düzmece iddialarla açılan soruşturma kapsamında İstanbul merkezli birçok ilde yapılan baskınlarda ESP Eş Genel Başkanı Murat Çepni'nin de içinde bulunduğu

onlarca sosyalistin gözaltına alındığı, baskınlarda BEKSAV ve ETHA talan edilerek kullanılmaz hale getirildiğine dikkat çekilen açıklamada "Örgütlü Mücadelaye ve Sosyalizmi Savunmaya Devam Edeceğiz!" vurgusu yapıldı.

Dün olduğu gibi bugün de tarihin hükmünün kendi nesnel yasalarına dayanarak ilerlemeye devam edeceğini ifade eden devrimci kurumlar "Hiçbir saldırı ve zorbalık devrim ve sosyalizm mücadelesini durduramayacaktır. Köhnemiş ve çürümüş kapitalist sömürü düzenine ve somuttaki temsilcisi AKP/ MHP iktidarına karşı eşitliği, adaleti, özgürlüğü ve sosyalizmi savunmaya devam edeceğiz. Gözaltına alınan tüm ESP'li yoldaşlarımız derhal serbest bırakılsın! ESP yalnız değildir! Yaşasın devrimci dayanışma!" ifadeleriyle tüm gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

Öğretmenler Grevde

İstanbul'un köklü eğitim kurumlarından biri olan 137 yıllık Özel İtalyan Lisesi, bugünlerde ders ziliyle değil, kapı önündeki direniş sesleriyle çınlıyor. Türk öğretmenler, maruz kaldıkları ayrımcılık, düşük ücretler ve ağır çalışma koşullarına karşı iş bırakarak grev başlattı.

İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Özel İtalyan Lisesi'nde görev yapan 14 öğretmen, okul yönetiminin "uzlaşmaz tavır" ve "ayırımcı uygulamaları" nedeniyle 2 Şubat günü greve çıktı. Öğretmenler bu grevi, sadece bir maaş mücadelesi değil, aynı zamanda bir "onur mücadelesi" olarak nitelendiriyor.

12 yıldır okulda görev yapan Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni Başak Baysallı, sürecin 2020 yılında mevcut İtalyan müdürün göreve gelmesiyle başladığını belirtiyor. Baysallı, "12 yıl önce diğer yabancı liselerle aynı şartlarda çalışıyordum. Ancak son üç yıldır maaşlarımız yoksulluk sınırının çok altına çekildi ve ders yükümüz sürekli artırıldı" diyerek yaşadıkları ekonomik sıkıntıyı dile getirdi.

Öğretmenlerin greve gitmelerinin en önemli nedenlerinden birisi de kurum içindeki çifte standart. Öğretmen Başak Baysallı **"İtalyan öğretmenler nöbet tutmazken ve ders programlarında öncelik sahibiyken, Türk öğretmenler bu haklardan mahrum bırakılıyor"** diye konuştu. Sorunlarını defalarca ilettikleri okul müdürünün kendilerine **"Burası böyle, beğenmeyen gider, dışarıda bekleyen yüzlerce kişi var"** diyerek kapıyı gösterdiğini aktardı.

2021 sonrasında maaşlarının enflasyon karşısında giderek eridiğini belirten Baysallı **"Bugün maaşlarımız yoksulluk sınırının altında. Ve bu şartlarda geçinmekte gerçekten çok zorlanıyoruz. Biz yoksulluk**

sınırının altında ücretlerle yaşamak için öğretmen olmadık, kimsenin kölesi olmak, ayrımcılığa uğramak için öğretmen olmadık. Bu koşullarda nitelikli bir eğitim vermek de ne kadar mümkün olabilir" diyerek, bir anlamda öğretmenlerin mesleğini gereği gibi yapmasının da engellendiğini ifade ediyor.

Öğretmenlerin greve çıkmaları karşısında öğrenciler ve velilerin de kendilerine destek verdiğini belirten Baysallı **"Öğrencilerimiz yanımda, okul çıkışında geliyorlar. Velilerimiz de destek veriyorlar. Onların destek vermesi de çok kıymetli"** diyerek desteklerin önemini ifade etti.

İtalyan Lisesi'nde 15 yıldır Tarih öğretmenliği yapan İlhan Gülek, İtalyan Lisesi'nde uzun yıllardır çalışan öğretmenlerin pek çoğunun İtalyan Lisesi tarafından davet edilerek geldiklerini vurguladı.

Okul müdürünün değişmesinin ardından bu bakış açısının kalmadığını ifade eden Gülek **"Ne yazık ki, öğretmenlerimizin kıymeti bilinmez oldu. Nitelikli bir eğitim için öğretmenlerin çalışma koşulları ve ücret durumu dikkate alınmaz oldu"** diyor.

Türkiye'de Avrupa ve uluslararası standartlarda normlarında insan hakları, eşitlik, adalet bulunmadığı eleştirilerinin yapıldığını, fakat kendilerinin de okulda bu standartları bulamadıklarını ifade eden Gülek, **"Biz çağdaş dünya görüşlü öğretmenleriz. Bize demokrasi ve adalet dersi verenlerin kendi kurumlarında ne eşitliği ne de adaleti görebildik"** di-

yerek yönetimin "iki yüzlü" bir tutum sergilediğini belirtti.

Grev nedeniyle okulda eğitim-öğretimin sekteye uğradığını belirten İlhan Gülek, 450 öğrenciden 425'inin Türk olduğunu ve bu çocukların eğitim haklarının bizzat okul yönetimi tarafından engellendiğini vurguladı.

15 yıldır Edebiyat öğretmeni olarak görev yapan Fırat Aydın, yönetimin sendikasızlaştırma için mobing uyguladığını ve grev oylamasında baskı kurmaya çalıştığını, ancak başarılı olamadığını belirtti. Okulda çalışan sekreter, kat görevlisi, müstahdemlerin de aynı koşullarda çalışmaya zorlandıklarını, çok daha fazla baskı ve mobbing uygulanması nedeniyle greve katılmadıklarını aktaran Aydın **"Bizimle birlikte diğer çalışanların da hakları olanı almaları için de mücadele ediyoruz. Su sadece bir ücret mücadelesi değil, öğretmenlerin onurlu bir duruş mücadelesidir"** dedi.

"Türk ve İtalyan öğretmenler arasındaki ayrımcılığın son bulması", "maaşların İstanbul şartlarında insanca yaşanabilecek bir seviyeye çekilmesi" ve "artan iş yükünün ve nöbet sisteminin adil bir şekilde düzenlenmesi" talepleriyle grevde olan öğretmenler bu koşullar sağlanana kadar okul kapısı önündeki bekleyişlerini ve onurlu direnişlerini sürdürmekte kararlı olduklarını belirterek; Milli Eğitim Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve İtalya Büyükelçiliği'ni göreve çağırıyor.

Deniz Damar Tahliye Edildi

Haziran 2018'de "örgüt üyeliği" suçlaması ile tutuklanarak cezaevine gönderilen Deniz Damar, tahliye edildi.

İki defa 6'şar ay tahliyesi ertelenen leninist tutsak Deniz Damar, 9 Şubat günü gece saatlerinde Elazığ zindanından tahliye edildi. Deniz Damar, 7,5 yıllık tutsaklığının ardından memleketine, ailesinin yanına yola çıktı.

Depolar Ayakta

Migros depo işçilerinin %50 zam, kadrolu çalışma, banka promosyonlarının ödenmesi, verginin Migros tarafından ödenmesi talepleriyle 23 Ocak'ta başladıkları iş bırakma eylemi sürüyor. İşçiler eylemlerini Migros patronu Tuncay Özilhan'ın villası önünde sürdürüyor.

İşçiler, eylemlerinin 14. günü olan 4 Şubat'ta bir kez daha Migros'un bağlı olduğu Anadolu Grubu'nun Yönetim Kurulu Başkanı Tuncay Özilhan'ın Beykoz'daki villasının önünde bir araya geldi.

Burada konuşan DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar ve işçiler konuşmalar yaparak Migros depo işçilerinin eylemine kararlılıkla devam edeceğini vurguladı.

İşçilerin konuşmaları devam ederken Tuncay Özilhan'ın talimatıyla çevik kuvvet polisleri ablukayı daralttı, işçilerin etrafını kalkanlarla içi içe daire yaparak sıkıştıran çevik kuvvet polisleri, basın emekçilerini de kalkanlarla iterek alandan uzaklaştırdı.

Migros depo işçileri ve sendika yöneticileri yine işkenceyle gözaltına alındı.

Kadıköy Migros'ta Eylem

Gözaltı haberinin duyulmasının ardından Kadıköy'de saldırı ve gözaltıları protesto etmek için, Migros Bahariye mağazası önünde bir basın açıklaması yapıldı.

PTT-SEN Genel Başkanı Süleyman Şen ve DGD-SEN Örgütlenme Uzmanı Ertuğrul Çelik, Migros depo işçilerinin taleplerini dile getirerek inanca koşullarda çalışmak ve yaşamak isteyen işçilerin gözaltına alındıklarını belirterek Migros depo işçilerine destek verilmesi ve Migros marketlerin boykot edilmesi için çağrı yapıldı, "Migros depo işçileri kazanır-

sa aynı koşullarda çalışan BİM, A101, Şok marketlerde ve depolarda çalışan işçilere de güç vereceği" söylendi.

Migros işçileri, dayanışmaya gelen gençlik örgütleri ve sendikalar-dan temsilciler de söz alarak Migros depo işçilerinin haklı ve onurlu bir mücadele verdiğini ve onların talepleri kabul edilinceye kadar da desteklerini, Migros marketlerini boykot etmeyi sürdüreceklerini ilan etti.

Basın açıklamasının ardından kitle, Migros mağazası önünden ayrılırken çevik kuvvet polisleri saldırdı ve dayanışmaya gelenler işkenceyle gözaltına alındı.

Trabzon'da Şok Depo İşçileri İş Bıraktı

Migros depo işçilerinin iş bırakma eylemi sürerken, 5 Şubat günü Trabzon'daki Şok Market depo işçileri de iş bıraktı.

Ağır çalışma koşullarına rağmen brüt olarak %27 zam önerildiğini aktaran işçiler, zam oranı ve çalışma şartları iyileştirilene kadar işbaşı yapmayacaklarını belirtti.

İşçiler 6 Şubat depo önünde açıklama yaparak taleplerini şöyle sıraladı:

*** Maaş zamlarının arttırılması ve artışların net maaş üzerinden yapılması**

*** Performansa bağlı hak edilen primlerdeki keyfi kesintilere son verilmesi ve prim sisteminin adil ve şeffaf hale getirilmesi**

*** Vergi kesintilerinin işveren tarafından ödenmesi**

*** Maaşlara kıdem farkı**

*** Depo çıkış saatlerinde uygulanan ve fiilen fazla mesaiyi gasp eden mesai denkleştirmesi uygulamasına son verilmesi**

Migros depo işçilerinin %50 zam, kadrolu çalışma, banka promosyonlarının ödenmesi, verginin Migros tarafından ödenmesi talepleriyle 23 Ocak'ta başladıkları iş bırakma eylemi sürüyor. İşçiler eylemlerini Migros patronu Tuncay Özilhan'ın villası önünde sürdürüyor.

*** Banka promosyonlarının geciktirilmeden ve eksiksiz şekilde kendilerine ödenmesi**

İşçiler taleplerini açıkladıktan sonra diğer depolarda çalışan arkadaşlarına seslenerek onları da iş bırakmaya ve birlikte mücadele etmeye çağırdı.

DGD-SEN Karadeniz Temsilcisi Hüseyin Şahin yaptığı açıklamada Türkiye'nin her yerinde yaşanan sorunun orada da yaşandığını belirterek "Bir tane holding milyarlar kazanıyor, işçisine 29 bin lira veriyor. 29 bin lirayla geçinilebiliyorsa gelip çalışsınlar, biz maaşlarını verimiz" dedi.

Anlaşma Çağrıları

Migros Depo işçilerine dayanışma eylemleri büyürken, işçilere anlaşma teklif eden Migros patronları ile DGD-Sen arasında 11 Şubat çarşamba günü ikinci bir görüşme gerçekleşecek.

İşçiler talepleri gerçekleşene kadar mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Fırtınanın Ortasında -1

Umut Çakır

Devler ve Cüceler

Burjuvazinin yıldırıldığı, gözleriyle dünyaya sarı gözlüklerden bakan küçük burjuvalar, onların aydınları, siyasi partileri her dönem moda haline gelmiş ifadelerle birbirlerine seslenmeyi ve yılgınlıklarını herkese bulaştırmayı pek severler. Bu moda ifadeler bir duygu-daşlığın ötesinde, çağdaş tarihin olayları karşısında sergilenen tutumun açığa vuruluşudur.

Son zamanların moda ifadesi Gramsci'den: **"Eski dünyayı yıkılıyor, ama yenisi kurulamıyor; şimdi canavarlar zamanı"**. Faşist Mussolini'nin **"Bu bey-nin çalışması en az 20 yıl engellenmeli"** diyerek hapiste tuttuğu komünist Gramsci'nin bu ifadesi, ortalıkta epey dolaştıktan sonra önce DB/IMF'nin yıllık raporlarında zikredildi ve nihayet anti komünist azgınlığı ile bilinen Belçika başbakanı De Wewer'in Davos'taki konuşmasına meze oldu. Komünist Gramsci'nin 1930'larda faşizmin gemi azağına aldığı bir dönemin geçici güç dengesini vurgulayan sözleri, demek ki korkudan yılmış küçük burjuvaziye ve korkudan azıtan emperyalist sermayeyi kuşatan sarı gözlüklülerin üzerine kazılı.

Uzlaşmacı sosyalist partilerin saha-da faaliyet yürüten sözcüleri, öfkeden kabarıp taşan duygularına şahit oldukları emekliler arasındayken sarı gözlüklerini katlayıp gömlek ceplerine saklayabiliyorlar. Ama bu partilerin teorisyenleri ya üniversite kürsülerinden sesleniyorlar ya da yaş ortalaması 60'ı geçmiş dinleyicilere hitap ettikleri masalarda... İşte bunlar daha dobra konuşuyorlar, konuştukları gazetelerine manşet oluyor. Bunlardan birisi, **katil çetelerin şefi Colani, ABD koltuklamasıyla BM kürsüsünde belir-diğinde, "Che'den Coloni'ye; bizim bü-yük yenilgimiz" başlığını atmıştı; yıllar önce Che'nin gerilla kıyafetiyle aynı kürsüde konuşma yapması aklına gelmiş hazretin.** En saçma bağlantılar işe koşulmaya hazır, yeter ki yılgınlık masasına meze olsun.

Bu tayfanın elit bir elemanı olan Hayri Kozanoğlu, Eylül ayının son günü şu satırları yazıyordu: **"Şimdilik bir dünya devrimi ufukta görünmediğine göre, yer**

yer sosyalistlerin seçim başarıları, kamu-cu belediyecilik uygulamaları, komünal yaşam arayışları gibi örneklerle yetinip, küresel kapitalizm içinde yaşayacağız gibi görünüyor." Hazret çıtaı öyle yük-seltmiş ki, bir dünya devriminden azına gönlü kaymıyor. Yalnızca bir yılgınlık çukurunu daha derin göstermeye yarayan bir yükseklik... Ve uzlaşmacı-ların en özet programı. Birazdan ele alacağız, **burjuva sınıfın tepelerinde bile küresel kapitalizmin çöküşünün önüne geçilemediği kabul edilirken, Kozanoğlu gibiler, burjuvaziye güven-ce veriyorlar.**

Öncesi bir yana, sadece son bir yılın olayları göz önüne alırsa, uzlaşmacıların burjuvaziye güven aşılama çabalarının ne denli zavallı görüldüğü daha iyi anlaşılır. Endonezya'dan başlayıp Bangladeş ve Madagaskar gibi bir dizi ülkede iktidarlara yerinden eden, bütün kıtaları dolaştıktan sonra o büyük dalga, İran'da silahlı halk ayaklanmasını tetikledi. Bu sayede **2026'ya dünya fırtınalar eşli-ğinde girdi.** Böyle devrimci bir fırtınanın ortasında yılgınlığın teorisini yapmak hiç kolay değil. Ama sarı gözlüklüler onun da bir yolunu buluyorlar.

Kozanoğlu yukarıda alıntılanan ifadesinin hemen altına şu satırları döşeyebiliyor: **"ABD'de yapılan anketler bile kafalarda bir örgütlenme modeli, geçiş programı yeni bir toplum tasarımı olma-yan gençlerin 'bundan kötüsü olamaz' düşüncesiyle, sosyalizmi kapitalizme tercih ettiklerini gösteriyor."** Dünya devriminden daha azına razı olmayan bu yüce gönül, gençlerin sosyalizm tercihlerini de ancak dört dörtlük bir program ve örgütlenme eşlik ederse onaylayabilirdi. Yine de Kozanoğlu, devrim fırtınasının ortasında sarı gözlüklülerin sığabileceği bir yılgınlık gediğini açmış oluyor.

Ergin Yıldızoğlu da gediğe kuyruğu-nu sokmaktan geri kalmıyor, 2025 bo-yunca dünyayı sarsan gençlik isyanlarına aynı etiketi yapıyor: **"Ancak isyanlar parçalı, öfkeli ama siyasi örgütlerden, toplumsal programlardan yoksun"** (5 Ocak). Ve devamında artık şaşırmıyoruz, Yıldızoğlu yazısını Gramsci'nin moda ifadesi ile bitiriyor. Bu noktada yılgınlığın yeni bir alameti farikası belirginleşiyor: Haz-

Endonezya'dan başlayıp Bangladeş ve Madagaskar gibi bir dizi ülkede iktidarlara yerinden eden, bütün kıtaları dolaştıktan sonra o büyük dalga, İran'da silahlı halk ayaklanmasını tetikledi. Bu sayede 2026'ya dünya fırtınalar eşliğinde girdi. Böyle devrimci bir fırtınanın ortasında yılgınlığın teorisini yapmak hiç kolay değil.

retlere devrim ve ayaklanma beğendire-miyoruz.

Sarı gözlüklüler devrimlere, isyanlara burun kıvrıp mızımızlanma ve yılgınlığa kapılma gibi duygusal zeminlerden eleştirmenin gayet kısa bir yol olduğunun farkındayız. **Önemli olan bu duygusal zeminlerin, hangi siyasal tutumlara yol açtığı.** Bunun en net fotoğrafını İran'daki silahlı halk ayaklanma-sı karşısında takındıkları siyasi tutumda görebiliyoruz.

Gazete Birgün, İran'a dair röpor-tajlarına yer verdiği pek çok uzmanın nesnel ve gerçekçi değerlendirmelerine tezat biçimde, **"Politika Servisi"** imzalı yazıda, silahlı halk ayaklanmasının arka-sında ABD-Mossad izi olduğu çamurunu yapıyor. Öyle ya, bu hazretlere göre nasıl olur da bir halk **"fiili meşru müca-dele"** çizgisinde taleplerini sıralamak dururken, silahlı bir ayaklanmaya cüret eder. Ergin Yıldızoğlu bir kez daha arkadan yetişip, açılan gediğe kuyruğunu sokuyor. İsyancıların **"başka bir rejim"** talebi ortaya koymadığını, enerjisini kristalleştirecek bir örgütlenmeden yoksun olduğunu belirttikten sonra teşhisini koyuyor: **"Ortada, rejim çökerse doğa-cak kaosa düzen verecek bir yapılanma olasılığı yok."** Öyleyse ne yapıyoruz, hep beraber dua ediyoruz, molla rejimi kaosa sürüklenmesin, boşluğu ABD-İsrail dol-durmasın.

Gramsci'nin moda ifadesini dilinden düşürmeyenlerin üç ortak noktası, bura-ya not edilmeli:

- 1- Dünyada bir devrim olasılığı görmeyen yılgınlık
- 2- Devrim ve isyanları beğenme-nin getirdiği mızımızlanma
- 3- Halkların her ileri atılımında bir "kaos" gören paniklemedilik

Tüm çağdaş gelişme ve olayların %99'u emperyalist sistemin sömürüsüne, baskısına, saldırılarına dair gerçeklerdir. Bu yüzden yılın yaygaracılar kendilerini yanlış ilan ettiklerinde, 99 olay onların imdadına yetişir.

Bu ruh hali ve bakış açısına Gramsci'nin sözleri ilaç gibi geliyor.

Tepeden tırnağa burjuva düzene güven, emekçi halklara güvensizlikle dolu sarı gözlüklülerin cüceliğini sergilemek adına, Marx, Engels ve Lenin'in tutumlarını karşılaştırmak yararlı olacak.

Henüz 1848 Devrimleri patlamadan yazdıkları Komünist Manifesto'ya Marx ve Engels: *"Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor; komünizm hayaleti"* cümlesiyle başlıyorlardı. Sonraki tüm politik tutumları, bu iyimser ve cüretkar başlangıçla uyum içindeydi. 1871'de Paris proletaryasını zamansız bir ayaklanmanın tehlikelerine karşı uyardıkları halde, gökyüzünü fethetmek için komünarlara tereddütsüz destek sundular, Güney Fransa'daki en yakın yoldaşlarını gözüpük bir ayaklanmaya teşvik ettiler. Güçler dengesinin zafere pek az olanak sunduğu o koşullarda dahi; *"Mart ve Nisan'da elimizde daha fazla olanak olsaydı, tüm Güney Fransa'yı ayaklandırır, Paris Komünü'nü kurtarabilirdik"* diyebildiler.

Komün yenilgisi ile Avrupa'da işçi hareketi onlarca yıl geriye düştüğünde, sürgün devrimcilerin yılgınlıkla doluğu Londra'da Marx ve Engels gözlerini çoktan Rusya'daki devrimci gelişmelere dikmişti. **Daha 1877'de Rusya'nın bir devrimin eşliğinde bulunduğu tespiti** yapıp, *"doğa ana bize özellikle bir oyun etmezse bu sevinci de yaşayacağız"* diyen Marx'tı. Oysa umut bağladıkları Rusya devriminin başını, anarşist saçmalıkların pusulasında hareket eden "Kara paylaşım" grubu çekiyordu yani "bir örgütlenme modeli, geçiş programı, yeni bir toplum tasarımı" bulunmayan ya da tümünden yanlış, dar bir tedhişçi grubuydu.

Şenliği görmesine doğa ananın izin vermediği Marx'ın ardından Engels, aynı iyimser ve cüretle tutumu sürdürür. 1877'de bir kez daha Rusya için devrimci

kriz tespiti yapar. Bu konuda yazdığı bir dizi mektupta Engels, bu iyimser beklentisini daha da ileri taşır: *"Şimdi sadece ayların meselesi olan Rusya'da devrim patlak verdiğinde..."* diye yazar.

Marx-Engels'in yazışmalarının Rusya çevirisine önsöz kaleme alan Lenin, ustaların özellikle bu yönüne vurgu yapmaktan geri durmaz. Onların devrime yakınlığı üzerine pek çok kez yanıldıklarına dikkat çeker; *"Fakat tüm dünya proletaryasını küçük, günlük, önemsiz görevlerin üstüne çıkarmaya çalışan ve de çıkaran devrimci düşüncenin devlerinin bu tür ... devrimci havaiyatın (uçarılığın bn.) abesliği üzerine, devrimci mücadelenin yararsızlığı üzerine, karşı devrimci 'anayasal' hayallerin çekiciliği üzerine gösterişle konuşan, yanıp yakılan, yaygara koparan ve kehanette bulunan resmi liberalizmin bayağı bilgeliliğinden, bin kez daha soylu, daha ulu ve tarihsel olarak daha değerli daha gerçekçidir."*

Bu satırları Lenin, 1907'de yani artık devrimin yenilgisinin kesinleştiği bir zamanda yazıyor. Gerici dönem boyunda, dünya ve Rusya proletaryasını "kamucu belediyecilik vs." türünden günlük önemsiz programlarla oyalayanların, silahlı ayaklanmaları pişmanlıkla hatırlayanların zehirli dilleri ortama egemen olmuştu. **Bu ortamda Lenin, iyimserliği ve cüreti dünyanın en uzak köşelerinden derleyip sunmayı görev bilmişti.** 1908 yılında İran, Türkiye, Çin, Hindistan'da büyük sokak gösterilerini, devrilen iktidarları, bastırılan isyanları, Fransa'da iç savaşı aratmayan barikatları ABD ve İran'da tröstlere karşı kitle eylemlerini aynı iyimserlikle kefesinde tartıya vurur. Bu devrimci eylemlerin çoğunun teorik ve pratik eksiklerinin acısını çektiğini belirtir.

"Fakat bir bütün olarak uluslararası sosyalizmin muazzam ilerlediğini, düşmanla bir dizi somut mücadelede proletaryanın milyonluk ordularının saflarını sıklaştırdığını, burjuvazi ile tayin edici mücadelenin işçi sınıfının Komün dönemine, bu son büyük proleter ayaklanmasına göre çok daha fazla hazırlıklı olduğu bir mücadelenin yaklaştığını açıkça görüyoruz." (Seçme Eserler Cilt 4, s. 312)

1. Dünya Savaşı başladığında 2. Enternasyonal'in çürümüş önderlerinin karşısına Lenin, sadece teorik üstünlüğü ile çıkmaz, çağının canlı olgularını da yardıma çağırır. **Savaşta harap olmuş ülkelerde devrimci durumun ve iç savaşın en göze çarpmayan belirtilerini dahi büyük bir iyimserlik ve cüretle takibe alır.**

Benzer bir çabayı bu kez Komintern delegeleri karşısında yineler. Yıl 1920'dir, Alman ve Macaristan devrimlerini yenilgisiyle dünya devrimi beklentileri suya düşmüştür. Fakat o ABD, İngiltere, Fransa ve Japonya'dan derlediği rakamlarla yiyecek fiyatlarının hızla yükselişi ve onun epey gerisinde kalan ücret artışları arasındaki uçuruma dayanarak, bu ülkelerdeki işçilerin devrimci isyanlara gelişeceğini ileri sürer, *"İşçilerin yaşam koşulları dayanılmaz, sömürçülerin özel mülkiyeti'ni kaldırmaktan başka bir çıkar yol yoktur."* (Seçme Eserler Cilt 10 s. 206)

Sadece teorik kavramları ile değil, cüretli iyimserlikleriyle de birer dev olan ustalar, onların bu mirasını devralanları 20. yüzyıl devrimlerinin önderliğine taşımıştır. Japon işgaline karşı savaşan ÇKP'liler arasında pek çok röportaj yapan E.Snow, Japonya hakkında ne düşündüklerini sorduğunda, bütün savaşçılardan benzer cevaplar duyacaktır: **Japon proletaryasının yakın zamanda kendi burjuvalarını yıkacağına dair kesin bir kanaat...** Aynı iyimser cüret yolundan Fidel de geçmiştir: *"Yenilirsem bir daha savaşırım, ama Batista bir kere yenilir"* demekten geri durmaz. Ve elbette Che, devrim ateşini yakmak için gittiği Bolivya dağlarında; *"200 sağlam savaşçımız olsa zafer bizim"* iyimserliği ile savaşa girer.

Proleter devrimin bu büyük şahsiyetleri iyimserlik ve cüret dolu beklentilerinde ne de çok yanıldılar. Çünkü dünya tarihinde büyük devrimler, nereden baksan "nadir" görülen olgudur. Tüm çağdaş gelişme ve olayların %99'u emperyalist sistemin sömürüsüne, baskısına, saldırılarına dair gerçeklerdir. Bu yüzden yılın yaygaracılar kendilerini yanlış ilan ettiklerinde, 99 olay onların imdadına yetişir. Fakat bu kötümser haklılıkları ile tarih onları geriye iz bırakmadan yok ederken, devrimin %1'lik gerçeğine yaslananlar, devrimler tarihinin zafer pelerinlerini omuzlarında taşırlar.

Neyse ki günümüzün cüret ve iyimserlik dolu yürekleri daha şanslılar. Olayların sergilediği şu kaba hesap yüzdeler pek değişmese de, onlarca yıllık gelişmeler birkaç aya sığmaya başladı. Böylece iyimser cürete destek çıkan devrimci isyanlar, kötümser yaygaracıların üfürdüğü sis bulutlarına rağmen, yaşamın ritmini belirleyen olgular olarak hak ettikleri ilgiyi, çok geniş emekçi kesimlerde görmeye başladı.

Asıl soru bu noktada kendiliğinden beliriyor. Olayların bu çılgın ritminin arkasında yatan gerçeği nerede aramalıyız? **Sarı gözlüklülerin söylediği gibi "eski çöküyor, yeni gelmiyor, şimdi canavarlar zamanı"nda mı; yoksa Maduro kaçıldığında ABD'de 500 kentte gösterilerin patlak vermesine şahit olan Amerikalı gazeteci Jodi Dean'in söylediği gibi "bugün yaşananların gösterdiği en önemli şey, artık imkansız diye bir şeyin kalmadığı" mı?**

Eski Çökerken

"Dönüşüm değil, kopuş!" Böyle sesleniyor dünya mali sermayesine Kanada başbakanı ve ortalık karışıyor. Trump dahil, emperyalist dünyanın yöneticileri, banka ve şirketlerin CEO'ları, iki binden fazla davetlinin yüreği hopluyor. Çünkü Kanadalı, hepsinin yüreğinden geçenleri

seslendiriyor. Karşı tez yok, itiraz eden yok, nasıl olsun? İkinci gün için hazırlanan DEF- Küresel Riskler Raporu da aynı içerikte, oradan okudular.

Köşesinde raporu özetleyen Yıldızoğlu'na göre rapor, **düzenin karşılaştığı riskleri artık bir arıza ya da yol kazası olarak görmekten vazgeçip, bizzat sistemin ürünleri olduğuna dikkat çekiyor.** "Raporun özellikle vurguladığı eşitsizlik, yalnızca sosyal bir sorun değil, tüm riskleri birbirine bağlayan bir düğüm". Eşitsizlik arttıkça sokaklar ile elitler arası uçurum genişliyor. Çok açık, Davosçular, bir zamanlar Sabancı'nın dile getirdiği "gecekondulardan gelip bir gece hepimizin boğazını kesecekler" korkusu içindeler. Raporun özellikle bu bölümüne, ileride yeniden değineceğiz. Çünkü "Canavarlar Zamanı" bakışından daha derin...

Davosçular önümüzdeki iki yıla dikkat kesilmişler. Fırtınalı dönemden geçileceğini tahmin ediyorlar, tahminden öte bunu hesap ediyorlar. E. Yıldızoğlu rapora dair yorumunda çok tutumlu: "DEF (Davos) artık düzen kurucu değil, dağılan kapitalist düzeninin hasar tespitini yapan bir tanık" Tanık değil, tam neden cinayet faili. Ayrıca "hasar tespiti", dağılan yapının yerine bir başkasını koyma hazırlığını ima eder. Bu bakımdan Wall Street Journal yazarı Alter R. Mead, Yıldızoğlu'ndan daha dobra: "Davos adamı geçtiğimiz yıllar boyunca yeni bir dünya kurmaya çalıştı. 2026 yılında ise bir zamanlar doğal kabul ettiği sistemin çöküşünden nasıl kurtulacağını düşünmekle meşgul." **Emperyalist kapitalist sistemin efendileri, kurdukları düzenin çöküşünü durduramazlar, artık bu gerçeği biliyorlar. Denediler, ama başaramadılar.** Şimdi bu başarısız girişimin hikayesine odaklanalım.

Dünya mali sermayesinin birleşik gücünü arkasına alan son büyük hasar giderme denemesi, Trump üzerinden kurgulandı. Mali, ticari, diplomatik ve askeri... Geride kalan ne kadar güç varsa son kapasite kullanılarak, küresel iç savaşın bütün cephelerine bu güçte saldırılacaktı. Görülmemiş kibiri, ancak alay konusu cehaletiyle yarışabilen Trump, böyle bir görev gücü için biçilmiş kaftandı.

Trump'ın ikinci kez başkanlığa geliş ile artık yenilginin kabul edildiği Davos 2026 zirvesine kadar geçen bir yıllık süreçte olayların seyrine bakıldığında, bu son denemenin oldukça plansız, savruk, alaleceleye yürürlüğe konduğu hemen

anlaşılır. İlk adımlar bile dağınıklığın ve acziyetin damgasını taşır.

İlk adım, NATO-Rusya savaşına müdahaledir. **Amaç, Ukrayna'daki yenilgiyi zafere çevirmek değil, Rusya'ya masaya oturtup yenilgiyi önlemektir.** Fakat Beyaz Saray'a davet edilen Zelenski, arka kapıdan kovuldu; AB liderleri koşturup Trump'ın arkasından lise çocukları gibi sandalyelere tırmandılar. Züccaciye dükkanına dalan fili sakinleştiren sirk terbiyecileri gibi görünüyorlardı. Hedef tutmadı, Rusya hiç taviz vermedi. Fırtına Habercisi ile askeri üstünlüğünü sergilemeyi ihmal etmedi. Sene sonunda eski bir CIA yöneticisi "kabul edelim artık, askeri açıdan eziliyoruz" diyordu

İkinci adım, ilkinin aratacak kepazelikteydi. Trump, Yemen'in savaşçılarına saldırdı, fakat dağlara konuşlu Husiler, uçak gemisi liderliğindeki ABD donanmasını Kızıldeniz'den çekilmeye zorladı. Daha ilk adımlarında duvarlara toslayan girişim, sonraki her adımında dağılmayı getirecekti. **Umutsuzluk, dünya mali sermayesinin birleşik gücünü parçaladı.**

Hegemonik parçalanma, en iyi Trump'ın gecedan sabaha değiştirip durduğu gümrük vergisi kararlarında görünür. Gecenin bir yarısı aklına esen bir planı desteklemeyen olursa, gün içinde gümrük vergisini arttırıyor, ertesi akşam vazgeçtiğini söylüyordu. Emperyalizm emperyalizm olalı "böyle zulüm görmemiştir". DTÖ tarafından 30 yılda özenle kurulan ticaret sistematığı, birkaç haftada alt üst oldu. Ve bu ticaret üzerinden yükselen finansal mimari, yarınını bile hesaplayamaz hale geldi. Oysa mali oligarşi açısından küresel iç savaş sürdürebilmenin tüm parasal imkanları, bu küresel finans mimarisine dayanıyordu.

Tam ekonomik ilhakı yaşayan bağımlı ülkelere sızdırılan bütün artı-değeri aynı finans havuzunda toplayan bu finansal yapı, askeri kapasiteyi besleyip savaşları sürdürmek, borç kılıcı ile ülkeleri tehdit etmek, devrimci ayaklanmalar yoluyla sarsılan iş birliği iktidarların yardımına adeta yıldırım hızında büyük miktar sıcak parayla koşabilmek gibi çok güvenli yararlılıklar sağlıyordu. **Atlatılmayan ekonomik buhran, Çin'in durdurulamayan ilerleyişi ve bağımlı ülkelerde ortaya çıkan "tam ekonomik ilhak paradoksu", bu küresel finans yapısına arka arkaya kroşeler savurmuştu.** Ama Trump boks ringine fırlamış, yediği kroşe yumruklarla sallanan

finansal yapıya tekme atmaya başlamıştı. Trump, sarsılan tahtını kaptırmamak için bütün varislerini ve saray maiyetini kılıçtan geçiren bir kral paranoyasına tutulmuş ABD mali sermayesinin ruh halini yansıtıyordu.

Kıvrandığı yerde tekmelenen küresel finans yapısı, işleyiş yasalarıyla kendi intikamını almaya başladı. Bu yapıda ABD artık "son güvenli liman, havuzun birleştiği yer" olmaktan çıktı. Elinde ABD devleti ve şirketlerine ait kağıtlar tutanlar bunları peyderpey elden çıkarmaya başladı. Kervana Japonya bile katıldı. Geriye sadece Avrupa kalmıştı; trilyonlarını ABD şirket ve borsalarına gömen Avrupa; kral maiyetini kılıçtan geçirirken hamamda saklanan Avrupa... Nihayet Davos'ta ortaya çıkacak ve Belçika başbakanının ağzından paranoya kralı **"mutlu bir vasal olmak bir şeydir, mutsuz bir köle olmak bambaşka bir şey"** diyecekti.

Lakin artık çok geçti. Ticari, askeri, diplomatik... Tüm hegemonya enstrümanları tarumar olmuş **ABD, silahındaki son mermiyi, doların dünya rezerv para konumunu da kaybediyordu.** ABD, daha önce de aynı tehlikeyle yüzleşmişti. 1970'lerde ve 2000'lerin başında; fakat o zaman hegemonyanın diğer enstrümanları hala işe yarıyordu. O zamanlar tehlikeyi savuşturmak için ne yaptıysa, aynısını tekrar etmek yeter sanıyordu: Doları, petro-dolar üzerinden tahtına yeniden oturtmak. Venezuela, en başta bu ihtiyaçla hedef konuldu ve ABD tek taşla iki değil, üç kuş vurmaya hedefliyordu.

İlki, Caracas'ı dünya devrim ve sosyalizm yolunda ilerleyen bir ülke olmaktan çıkarmaktı. Bolivarcı iktidarın onuruna saldırdılar. Ama Maduro'dan sonra başa geçenler de onurlarını korudular. Taş ilk kuşu ıskaladı. İkincisi, Venezuela'ya özgü "ağır petrol"e dayanıyordu. Bu petrol türü, taşıtlarda kullanıma elverişli değildi ama, elektrik üretim santralleri için en uygun yakıttı. Ve ABD Enerji Bakanlığı'nın dediği gibi, "Yapay zeka enerji-yoğun bir endüstridir, ne kadar çok enerji yatırırırsanız, o kadar çok zeka üretirsiniz". Trilyonluk yapay zeka yatırımları, onları besleyecek ve neredeyse ülke ölçüsünde elektrik üreten santraller olmadan çalışamazdı. Yani taşın vuracağı **ikinci kuş Çin'di.** Oysa, birazdan değineceğiz, yapay zeka konusunda Çin, kapitalizmin asla başaramayacağı bambaşka bir temel kaynağa yaslanıyordu. Taş, ikinci kuşu da ıskaladı. **Üçüncüsü, BRICS ülkelerinin oluşturduğu ve adına UNIT denilen sanal bir para birimi üzerinden petrolünü ihraç etmeye hazırlanan petrol üretici ülkelere yönelik bir tehdit içeriyordu.** İşe yaramadığı şuradan belli: Şimdi ABD ve İngiltere okyanuslarda BRICS üyelerine ait petrol tankerlerine elkoyma yarışında. Sonuçta açığa çıktı ki ABD, çukura düşen emperyalist kapitalist sistem için, tek bir hamlede bulunabiliyor: O çukuru derinleştirmek.

Böylece, Gramsci'nin moda olmuş ifadesinin ilk bölümü yani eski dünyanın yıkılışı, kaçınılmaz bir gerçek olarak karşımızda duruyor. Peki ya ikinci yan: "Yeni bir dünya kurulamıyor"? Öyle mi? İyimser cürete bile gerek kalmadan, bu ifadenin yanlışlığını göstererek devam edelim.

Devam edecek...

Limanlar Kan Değil, Ter Yerleridir

Akdeniz genelindeki 20'den fazla limanda çalışan liman işçileri, 6 Şubat günü savaşa ve yeniden silahlanmaya karşı uluslararası grev ve protesto başlatarak tarihi bir ana imza attı.

Liman işçileri ayrıca liman altyapısının özelleştirilmesini ve militarizasyonunu da protesto ediyor.

Akdeniz genelindeki 20'den fazla limanda çalışan liman işçileri, 6 Şubat günü savaşa ve yeniden silahlanmaya karşı uluslararası grev ve protesto başlatarak tarihi bir ana imza attı. Liman işçileri ayrıca liman altyapısının özelleştirilmesini ve militarizasyonunu da protesto ediyor.

Eylemin hazırlanmasında yer alan sendikacılar grevi, liman işçilerinin Filistin ile dayanışması ve onurlu çalışma koşulları için verdikleri mücadeleler üzerine kurulu uzun ve karmaşık bir sürecin sonucu olarak nitelendiriyor.

Grev, 6 Şubat'ta tam olarak gerçekleşmeden önce etkisini gösterdi; İsrail'e düzenli olarak askeri kargo taşıyan gemilerin, grev nedeniyle seferlerini aksattığına dair haberler ortaya çıktı.

Eylemler sabah saatlerinde Yunanistan'ın Pire ve Elefsina limanlarında, Türkiye'nin Mersin kentinde ve Bask Ülkesi'nin Bilbao ve Pasaia şehirlerinde başladı. Liman-İş Sendikası, soykırıma karşı ve Filistin'le dayanışma mesajı göndermek için yüzlerce üyesini bir araya getirdi ve Bask Ülkesi'ndeki LAB sendikası da benzer mesajlar verdi.

Yunanistan'da liman işçileri, Avrupa'nın yeniden silahlanmaya yaptığı büyük yatırımlar ile kamu hizmetleri ve altyapıya uygulanan kemer sıkma politikaları arasındaki çelişkiye dikkat çekti; bu durum giderek daha güvensiz çalışma koşullarına yol açıyor. Yunan sendikası ENEDEP'ten Damianos Voudigaris, greve ilişkin "Haklarımız olmadan çalışmayı kabul etmeyeceğiz. Kalkınma, eve sağ salım dönmek anlamına gelmelidir. Limanlar

savaş değil, çalışma yerleridir. Kan değil, ter yerleridir." dedi.

Günün en büyük seferberliklerinden bazıları İtalya'da gerçekleşti. Ancona, Bari, Cagliari, Civitavecchia, Crotone, Cenova, Livorno, Palermo, Ravenna, Salerno ve Trieste'de grevler düzenlendi ve bu grevlere sadece liman işçileri ve liman çalışanları değil, öğrenciler ve halk da katıldı. Grev haritası, İtalya'nın işçi hareketinin geçen yıl boyunca kazandığı ivmeyi bir kez daha vurguladı; bu ivme, Filistin için yapılan üç genel grevi de içeriyordu ve bu seferberlikler, bazı liman işçileri kolektiflerinin savaş karşıtı aktivizminden ilham almıştı.

İşçi Sendikası Unione Sindacale di Base (USB), grev yapan tüm limanlardan rapor verdi ve sendika temsilcileri, Filistin ve Küba bayraklarını belirgin bir şekilde sergileyen toplantılarda konuşma yaptı. İşçiler, Avrupa Birliği'nin ve sağcı hükümetlerin işçi karşıtı gündemini engellemek için Avrupa işçi hareketinin uluslararası bir yönelim bulması gerektiğini vurguladı. USB aktivistlerinin canlı yayınlarda belirttiği gibi, Başbakan Giorgia Meloni hükümeti de dahil olmak üzere hükümetler, yıllarca süren durgunluğun ardından işçilerin gösterdiği kararlılıktan sarsılmıştı. Sendikacılara göre, bu panik, Filistin dayanışma eylemlerine katılan sendika üyelerini hedef alan önlemler de dahil olmak üzere yeni bir baskı dalgasına dönüştü. Ancak USB, Meloni'nin politikalarına karşı direnişin önümüzdeki haftalarda daha da yoğunlaşacağını ısrarla belirtti.

Grev yapan işçiler yerel endişeleri de dile getirdi. Trieste'deki liman

işçileri, liman özelleştirmesine karşı uyarıda bulundu. Bari ve Ravenna da dahil olmak üzere başka yerlerde, işçiler ve öğrenciler, liman altyapısının bazen gizlice İsrail'e askeri ve çift kullanımlı malzemeler taşımak için nasıl kullanıldığını anlattılar.

Akşam saatlerinde Civitavecchia, Livorno ve Ancona'da düzenlenen eylemler dikkat çekiciydi; Ancona'daki grevciler günü "anıtsal" olarak nitelendirdi. Cenova'da ise, her zamanki gibi, katılım çok büyüktü.

Marsilya yakınlarındaki Fos-sur-Mer limanında, Almanya'nın Bremen ve Hamburg şehirlerinde ve Korsika'da da grev eylemleri yaşandığı bildirildi. Grev hazırlıklarında yer alan Fas Demokratik İşçi Örgütü (ODT) liman işçileri, aşırı hava koşulları nedeniyle limanların kapanması sebebiyle grev eylemlerini ertelemek zorunda kaldılar. Daha önce İsrail'in Gazze'ye giden Küresel Sumud Filosu'na saldırması durumunda "tek bir çivinin bile" limandan çıkmayacağına yemin eden CALP kolektifi üyeleri protestoya öncülük etti. Medyaya ve diğer aktivistlere konuşanlar, uluslararası grevin başarısının bir kez daha liman işçilerinin sözlerini tuttuklarını kanıtladığını vurguladılar.

"Her şeyi bloke edeceğimize söz verdik ve her şeyi bloke ettik. Genel greve söz verdik ve genel grev yaptık. Uluslararası greve söz verdik ve işte buradayız" dediler.

Ancak işçiler, uluslararası liman işçileri grevinin yolun sonu olmadığını vurguladı. Ravenn'deki grevciler, "Bugün limanlar, yarın tüm lojistik sektörü, sonra da tüm işçiler olacak" dedi.